

[Kim Behnke]

udgangspunktet for erhvervszonelovgivning-
gen, så opereres der med 3 forskellige datoer:
Der opereres med 1. januar 1995, der opereres
med kalenderåret 1994, og der opereres med
31. december 1994, og det har selvfølgelig sin
forklaring, alt efter om det er skattelovgivning
eller arbejdsmarkedslovgivning, man taler om.

Men lad os få den dato flyttet, så skal skatte-
ministeren ikke høre et ondt ord mere i denne
sag, og vi skal med glæde støtte dette lovfor-
slag.

Elisabeth Arnold (RV):

Den forrige ordførers sidste ord var rettet til
skatteministeren, som blev bedt om at ændre
datoen. Det kan skatteministeren ikke gøre, for
det kræver enighed mellem forligsparterne.
Dertil hører Det Radikale Venstre, og vi øns-
ker ikke datoen ændret. Det har vi sagt klart
fra starten. Vi ønsker, at den dato, der oprinde-
lig stod i forligsaftalen, skal fastholdes.

Hr. Kirkegaard gav en udmærket beskrivel-
se af, hvordan forløbet havde været for denne
aftale om erhvervszoner, og hr. Kirkegaard
nævnte 3 forskellige forhold, der efterfølgende
havde betydet, at aftalen var blevet forsinket:
for det første at EF skulle notificere aftalen,
for det andet at der var kommet et regerings-
skifte, og for det tredje at tidsforløbet efterhån-
den var blevet for langt.

Om den første forsinkelse, EF-notifikatio-
nen, må jeg sige til hr. Kim Behnke, at risikoen
for, at EF-behandlingen ville forsinke ikraft-
trædelsen, og risikoen for, at EF-notifikatio-
nen ville betyde, at der skulle en ændret kon-
struktion til, har været kendt af samtlige for-
ligsparter, fra den dag aftalen blev indgået. Vi
ved alle, at når vi indgår aftaler, som karambo-
lerer med regler i EF-lovgivningen, må vi re-
gne med, at EF kan komme og sige: Det her
strider imod lovgivningen; I må ændre jeres
konstruktion, så det ikke gør det. Det er en risi-
ko, der er kendt, og den burde også have været
kendt af Fremskridtspartiet.

Det Radikale Venstre står ved forliget, og
jeg har noteret mig i dag, at ingen har anklaget
os for forligsbrud. Tværtimod har vi ønsket at
holde os til forligets bogstav og den udløbsdato,
der var, den 31. december 1994; men Fremskridtspartiet
har ønsket ændringer, og det har vi ikke.
Enhver ændring skal samle enighed blandt
forligspartierne, og det har denne ændring
ikke kunnet.

Fremskridtspartiet havde kunnet få denne
ordning fra foråret 1993, hvis de havde ønsket
det. Fremskridtspartiet havde i foråret 1993
kunnet få vedtaget denne ordning, havde kun-
net rose sig af den og havde kunnet fortælle i
de erhvervszoner til de virksomheder, der skul-
le være med i den: Her kan I se, hvad Fremskridtspartiet
har fået gennemført. Den fjer-
tatten ønskede Fremskridtspartiet ikke at få.

Jeg kan kun sige, at Fremskridtspartiet er
uvant med at få politisk indflydelse. Her havde
de faktisk muligheden for det; men de forskertsede
muligheden. I stedet for står de bare
endnu en gang her og brokker sig over, at in-
gen vil lege med dem. Fremskridtspartiet bør
lære, at alle forligspartier har lige stor mulig-
hed for at nedlægge veto, og hvis et parti vil
have en ændring i en aftale, så skal de øvrige
partier være enige i den.

Her var der ingen mulighed for at blive eni-
ge. Så burde Fremskridtspartiet have taget den
mulighed, der var for at få ordningen, som den
forelå i foråret, og så få denne ordning til at
køre i det mindste halvandet år i stedet for som
nu kun godt et år. Vi kan overhovedet ikke be-
græde, at aftalen er kommet dertil, hvor den er
nu. Det er alene Fremskridtspartiets skyld. Det
burde være en lærestreg. Hvis Fremskridtspar-
tiet fremtidig vil have indflydelse, så må det
også lære at tage de muligheder, der er, og
springe til, når tiden er moden. Nu er den ved
at være overmoden, og det beklager vi sådan
set.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kan forstå på fru Elisabeth Arnold, at
det, det handler om, er, at forligsteksten skal
overholdes komma for komma. Fair nok! Det
gør vi så. Og i forligsteksten står der: »... gun-
stige erhvervsvilkår til nye og allerede etable-
rede virksomheder«. Ordene »allerede etable-
rede virksomheder« vil vi så fastholde. Så skal
det også gælde for de allerede etablerede virk-
somheder.

Jo, vil man så sige, men EF har krævet, at
der bliver indført en beløbsgrænse. Godt, så
tager vi den beløbsgrænse. Industriministeriet
har de 2 lovforslag liggende; de blev sendt til
forligspartierne så sent som den 11. februar af
den nuværende industriminister til korrektur-
læsning. De ligger klar, så lad os få de 2 lovfor-
slag i stedet for.